Trimisul nostru special, HRISTACHE NAUM, transmite:

ROMÂNIA ÎNTRECUTĂ LA LIMITĂ DE POLONIA ÎN TURNEUL FEMININ DE HANDBAL DIN R.D. GERMANĂ

NEUBRANDENBURG, 5 (prin telefon). Primul meci disputat de reprezentativa feminină de handbal a României în ediția inaugurală a turneului organizat de forul de specialitate din R. D. Germană s-a soldat cu o înfrîngere la limită : 8—9 cu Danemarca. Cum ora tîrzie a transmisiei telefonice ne-a împiedicat să oferim cititorilor amănunte despre acest eșec la limită vom face aceasta acum... De fapt, nu jucătoarele daneze au cîștigat partida de miercuri seară ci handbalistele noastre... s-au învins singure. Abordînd partida cu convingerea că nu vor întîlni o opoziție serioasă, ele s-au trezit în fața unor adversare hotărîte care s-au apărat agresiv și au atacat cu luciditate, speculînd breșele din sistemul defensiv al echipei noastre. Astfel, în 15 minute scorul a fost 4—0 pentru reprezentativa Danemarcei ! De la o autoîncredere puțin exagerată, handbalistele române au trecut la derută. Ghinionul de a fi șutat, în această perioadă, de patru ori în bară le-a făcut și mai timorate, ele irosind copilărește situații excelente de gol. Băicoianu, Schramko, Szekely și celelalte păreau de nerecunoscut. Au urmat încă două bare și — în sfîrșit — primul gol marcat de Sos. Danezele, beneficiind de un ascendent moral, supun echipa noastră unui evident pressing și repriza se încheie cu 7—2 în favoarea lor.

Abia în a doua parte a jocului româncele și-au revenit, și — chiar dacă n-au jucat la valoarea lor reală — au reușit totuși să stăpînească balonul, să domine jocul. Cu două minute înaintea fluierului final scorul era de 8—9 (deși Sos ratase un 7 m). Eforturile de ultimă clipă n-au mai putut însă înclina balanța victoriei în favoarea formației române, chiar dacă în repriza a doua scorul i-a fost net favorabil : 6—2. Au înscris : Jensen (2), Lagerbon (2), Lene Nielsen (2), Christensen (1), Annemarie Nielsen (1) și Rasmussen (1) pentru Danemarca, respectiv Sos (3), Metzenrath (2), Băicoianu (1), Magyari (1) și Ilie (1). Au arbitrat : Schoof și Mittendorf — ambii din R. D. Germană

În meciul cu echipa Poloniei formația R. D. Germane a făcut de fapt un antrenament cu public. Polonezele n-au reușit nici un moment să dea o replică serioasă gazdelor, încasînd cu dezinvoltură gol după gol. Team de mare valoare, cu multe atuuri în atac și cu o apărare ermetică, naționala R. D. Germane se află într-o formă sportivă de invidiat. Jocul ei i-a încîntat pe cei peste 1 000 de spectatori din tribunele de la „Stadthalle" și, desigur, pe toți specialiștii prezenți la această competiție. Scorul de 17—6 (12—4) a fost realizat de : Jancker (4), Czelake (4), Hochmuth (3), Helbig (3), Braun (2) și Proppe (1) pentru învingătoare, Dreszer (2), Walczyk (2), Prudaczuk (1) și Jez (1) pentru învinse. Au arbitrat Nemec și Orosz — ambii din Cehoslovacia.

★

Meciurile de joi seară, încheiate aproape de miezul nopții, au înregistrat următoarele rezultate : R. D. Germană — Danemarca 17—13 (7 — 5), România — Polonia 14—15 (7—6). Întrecerile preliminarii programează vineri seară partidele Danemarca—Polonia și R. D. Germană — România. Finalele se vor disputa duminică la Berlin. În cealaltă grupă a turneului, la Potsdam, au fost consemnate rezultatele :

Iugoslavia—Bulgaria 20—8, Cehoslovacia—R. D. Germană B 12—8 (meciuri jucate miercuri) ; Iugoslavia Cehoslovacia 10—10, Bulgaria—R. D. Germană B 16—8 (meciuri jucate joi).

Ancheta internațională a ziarului «sportul»

Preludiu la «EL MUNDIAL '70»

Ultimele două răspunsuri la ancheta organizată de ziarul nostru se referă la Brazilia și Peru. Ele sînt semnate de Aurel C. NEAGU, *redactorul șef al revistei FOTBAL, care a însoțit echipa României în turneul din America de Sud și unde colaboratorul nostru a avut prilejul să se documenteze despre pregătirile acestor două protagoniste ale viitoarei confruntări mexicane.*

1. Este necesară aclimatizarea ? Ce măsuri luați pentru a o realiza în cele mai bune condiții ?

2. În vederea participării la turneul final, veți întrerupe campionatul ?

3. Ați prevăzut un plan special de pregătire pentru jucătorii din lot ?

BRAZILIA

- *O rezolvare în maniera proprie a lui Saldanha*
- *Selecționabilii nu participă la campionat*
- *Liniștea, element esențial pentru pregătire*

Pregătirea fizică reprezintă un capitol important în antrenamentele selecționabililor brazilieni. Iată-i, în această imagine, efectuînd cu toată conștiinciozitatea programul respectiv, pe Joel, Gerson, Pele și Everaldo (de la stînga la dreapta)

Rămîne de văzut în ce măsură apropiatul turneu final al campionatului mondial de fotbal va eterniza pe Saldanha, ca pe un erou, sau ca pe un hulit. Se poate însă aprecia de pe acum că Saldanha este un mare interpret al partiturii fotbalului mondial, de o manieră cuceritoare prin bogăția de argumente și limbaj, în așa fel încît dacă vrei să ai o convorbire cu Saldanha trebuie să te pregătești bine, deoarece el „vinde" ușor tot ce știe despre fotbal, dar și „cumpără" de la partener.

1 Saldanha nu neglijează nimic din ceea ce ar putea vreodată să i se impute că a omis. Mai mult, cu cît se apropie campionatul mondial de fotbal, cu atît el remaniază în bine ceea ce a inițiat. În această privință, problema aclimatizării se află într-o nouă formulă. O rezolvare intermediară care să fie de folos și în cazul calificării echipei Braziliei în sferturile de finală ale C.M. și mai departe, deci, tot mai... înalt, față de cei 1 700 m ai Guadalajarei.

Mintea lui ageră a socotit, de acord cu medicii, că locul de ședere al echipei Braziliei trebuie să fie modificat : o înălțime mai mare de 1700 m, de unde cu cîteva zile înainte de primul joc să coboare la Guadalajara. Localitatea aleasă este Guanalajara, în apropierea Guadalajarei, unde Saldanha își va instala tabăra la începutul lunii aprilie.

După părerea brazilienilor, cantonamentul la o înălțime superioară realizează un dublu avantaj : acomodare cu o altitudine mare și cîștigul unui surplus de globule util pentru o înălțime mai mică cu cîteva sute de metri.

2 În Brazilia, campionatul care se dispută separat, pe fiecare stat, a început în jur de 15 februarie, fără participarea jucătorilor selecționabili care au răspuns la 12 februarie la apelul lui Saldanha.

Pentru Brazilia această măsură a fost absolut necesară deoarece distanțele mari, de sute și mii de kilometri la care se află orașe principale cu cluburi puternice și jucători selecționați nu permite convocări periodice. Cluburile au înțeles acest imperativ și au renunțat la jucătorii lor de bază. Nu-i mai puțin adevărat că acești jucători aparțin unor echipe puternice, ca F. C. Santos, Corinthians, Cruzeiro sau Atletico din Belo Horizonte, care în campionatul statal sînt favorite și se califică deci pentru competiția pe întreaga Brazilie, Taca de Prata, care începe de obicei în luna septembrie a fiecărui an.

3 Pregătirea a început la 12 februarie, o dată cu vizita medicală, după care a urmat un repaos de trei zile. De la 22 februarie jucătorii s-au prezentat în cantonament la Rio de Janeiro, într-un loc retras unde fac pregătiri pentru meciurile duble cu Argentina și Chile care se vor disputa în Brazilia în luna martie și aprilie.

După aceea urmează plecarea în orașul Brasilia, capitala țării, unde echipa va fi primită de președintele Medici. Apoi, un joc demonstrativ la Manaus, în Amazonia și plecarea în Mexic, unde se va face pregătirea.

PERU :

- Didi ignorează aclimatizarea
- Campionatul începe după Mexic
- Jocuri numeroase, pregătire eficientă

Dacă ar fi să apreciem posibilitățile echipei Peru după calmul lui Didi, ar însemna să vedem în această reprezentativă cel puțin o finalistă a campionatului mondial din acest an.

Din punctul lui de vedere toate problemele sînt rezolvabile, și încă foarte simplu, rămîne doar antrenamentul prin jocuri amicale cît mai numeroase. El manifestă o liniște olimpiană, vorbește cu siguranța cu care marea echipă a Braziliei a cîștigat în 1958 titlul mondial. Primise scrisoarea de la ziarul **„Sportul"** prin care era rugat să răspundă la aceste trei întrebări. Deci :

1 Aclimatizarea este, desigur, necesară, dar tot atît de sigur este că în jurul ei se face multă vorbărie și speculație. În felul acesta se abate atenția de la fotbal, mutîndu-se centrul de greutate al campionatului mondial pe aclimatizare.

Echipa Perului va juca la Leon, localitate mexicană situată la înălțimea de 2 000 m. Consider ca pentru aclimatizarea cu această înălțime nu sînt necesare mai mult de două săptămîni, timp suficient pentru ca fotbaliștii, tineri viguroși, bine pregătiți fizic, să facă față cu mult succes.

Proiectul nostru este de a duce echipa la Leon în jurul datei de 10 mai unde vom face pregătiri normale de joc în vederea participării la meciurile din grupa D. Deci, fără sondaje electronice, barocamere și alte experimente care pun jucătorii pe gînduri, îi distrag de la preocupările pentru fotbal, le creează pînă în cele din urmă un complex al altitudinii care poate deveni mai periculos decît altitudinea însăși.

2 Pentru Peru campionatul nu constituie o problemă. În mod obișnuit campionatul începe aici în jurul datei de 15 iunie și se încheie în luna februarie a anului următor. Prin urmare, în cazul calificării reprezentativei Perului în sferturile de finală (desigur că aș dori și mai departe) începerea noului campionat 1970/71 nu va fi amînată cu mai mult de două săptămîni, durată care nu provoacă perturbare importantă.

3 Ne aflăm în plină pregătire începută la sfîrșitul lunii ianuarie, după încheierea campionatului. Din acel moment un număr de 30 de jucători au trecut la dispoziția mea, în cantonament, la stadionul Nacional, care oferă toate condițiile pentru o bună pregătire, inclusiv hotelul.

După trei săptămîni m-am oprit la un număr de 26 de jucători pe care îi rulez la numeroasele jocuri de antrenament, în compania unor echipe de club și reprezentative de forță variate ca valoare și apartenență la diverse școli de fotbal.

Cînd am anunțat programul jocurilor amicale de verificare cu public, care cuprinde în anumite perioade cîte opt jocuri în 20 de zile, ciclu în care s-a situat și partida cu România, s-au găsit critici foarte ascu- [illegible]

Cinci internaționali peruvieni, componenți ai echipei Universitario din Lima. De la stînga la dreapta : Fernandez, Zagarra, Argedas, Fuentes, Cruzado

sportul în lume

BOTVINNIK și FISCHER despre

- MECIUL U.R.S.S.—ECHIPA LUMII
- MECIUL FISCHER—BOTVINNIK
- ȘANSELE LUI FISCHER LA CAMPIONATUL LUMII

Două interviuri — unul acordat de către Bobby Fischer ziaristului iugoslav **Bojidar Kazici**, al doilea de către fostul campion mondial, Mihail Botvinnik, inserat în revista iugoslavă „MAT" — prezintă părerile, desigur în bună parte subiective, ale acestor doi mari maeștri asupra cîtorva probleme de actualitate ale vieții șahiste internaționale.

Găsindu-l pe Fischer cu mare greutate, la Hotelul Cardinal din Palo Alto (California), Kazici l-a întrebat în primul rînd dacă va juca în meciul U.R.S.S. contra echipei lumii. La aceasta, Fischer a răspuns :

— Abia de curînd am fost informat despre acest meci. Patru partide, după părerea mea, e prea puțin. Mai trebuie să mă gîndesc. Oricum, pot să spun încă de pe acum că un meci cu Spasski ar fi interesant, chiar dacă este unul foarte scurt. Îmi place să joc în Iugoslavia și este probabil că voi participa la următorul turneu de la Vincovce.

(Între timp, după cît se pare, căpitanul echipei lumii, Dr. Euwe, a reușit să-l convingă pe Fischer să joace, așa că, dacă nu se răzgîndește cumva în ultimul moment, cum îi e obiceiul...).

Interesantă este și părerea lui Botvinnik despre acest meci. Întrebat cine crede că va face parte din cele două echipe și care este interesul sportiv al acestei întîlniri, fostul campion mondial a dat următorul răspuns :

— Nu cred că este cazul să denumesc pe participanții la meci — aceasta este treaba FIDE și a Federației de șah a U.R.S.S. Rezultatul meciului îmi este neclar, deoarece la cîțiva mari maeștri sovietici (între care și eu) forța practică de joc a scăzut. Cred că acest meci nu va provoca un antagonism între șahiștii sovietici și restul lumii șahiste. Meciul trebuie să joace doar un rol pentru propaganda șahului.

Referindu-se la meciul său cu Fischer, pe care Federația olandeză se oferise să-l organizeze (în condiții excepționale). Botvinnik a declarat :

— Mă îndoiesc că meciul meu cu Fischer va avea loc. Slăbiciunile omenești ale lui Fischer sînt binecunoscute, deși merită considerație dîrzenia cu care el luptă pentru drepturile maeștrilor șahului și pentru respect față de ei. Fischer este un strălucit talent, dar maniera lui de joc este puțin prea directă. Mi se pare că stilul său seamănă cu cel al lui Smislov în tinerețe. Fischer are șanse (și nu mici) de a deveni campion al lumii, dar numai într-un singur caz — dacă va lua parte la competițiile oficiale pentru campionatul mondial.

O ultimă știre din Olanda ne informează că, din păcate, Botvinnik a avut dreptate. Între timp, Fischer a cerut ca meciul să nu aibă 18 partide, cum se convenise inițial, ci să se joace pînă la 6 partide cîștigate, ceea ce nici Botvinnik, nici organizatorii nu puteau accepta. Astfel, în locul proiectatului meci, se pare că se va disputa un meci-turneu în patru — cu Botvinnik, Spasski, Larsen și Donner...

În ceea ce privește șansele lui Fischer la campionatul lumii, din nou Botvinnik s-a dovedit un bun „profet". La întrebarea lui Kazici, dacă este pregătit să ia parte la noul ciclu pentru campionatul lumii, Fischer a răspuns :

— Nu, de data aceasta nu voi juca în campionatul S.U.A., deși el este turneu de calificare pentru interzonal. Motivul este că acest turneu este prea scurt. Eu consider că ar trebui să se joace 22 de partide, ca în alte țări. Nu-mi place să apar într-un turneu în care un jucător bun poate fi eliminat din cauza unei singure pierderi. Pentru un favorit acest handicap este prea mare. Acest aspect are o deosebită importanță pentru un profesionist... Știu că în acest fel pierd șansa de a deveni campion mondial în 1972. Va trebui să aștept pînă în 1975.

Păcat. Lumea șahistă ar fi privit cu simpatie o nouă încercare a lui Fischer de a cuceri titlul suprem. Să sperăm că cel puțin va avea loc „scurt-metrajul" cu Spasski, la Belgrad.

S. SAMARIAN

BRAZILIA ÎNVINSĂ PE TEREN PROPRIU! 0-2 CU ARGENTINA, LA PORTO ALEGRE

Jucînd la Porto Alegre cu reprezentativa Argentinei, din care au lipsit cîțiva titulari, echipa Braziliei a fost învinsă cu scorul de 2—0 (0—0) ! În timp ce brazilienii au jucat confuz, iar linia de atac cu Dirceu, Lopez și Pele s-a dovedit neputincioasă, argentinienii, cu o apărare fermă, printr-un presing continuu și contraatacuri rapide, au reușit să înscrie de două ori în poarta lui Ado — care a fost o decepție — prin **Maas** (min. 67) și **Conigliaro** (min. 71).

Comentatorii remarcă din echipa argentiniană întreaga linie de atac și pe portarul Cejas, iar de la brazilieni, doar pe Jairzinho (numai în prima repriză), Gerson și Edu.

Au jucat următoarele formații: **ARGENTINA : Cejas — Malbernat, Perfumo, Robel, Diaz, Madurga, Pastoriza, Conigliario, Fischer, Brindisi, Maas. BRAZILIA : Ado — Carlos Alberto, Baldochi, Fontana, Antonio, Piazza (Ze Carlos), Gerson, Jairzinho, Dirceu Lopez, Pele, Edu.**

C.M. de patinaj artistic

TIM WOOD ȘI-A PĂSTRAT TITLUL!

La Ljubljana, în Sala Tivoli continuă campionatele mondiale de patinaj artistic. Aseară a fost decernat al doilea titlu, în proba masculină individuală, în care americanul **Tim Wood**, cu o evoluție superioară în proba figurilor libere, l-a întrecut pe campionul european **Ondrej Nepela**, clasat pe locul doi, iar pe locul trei, Günther Zöller.

Iată ordinea primelor locuri în clasamentul final la perechi : 1. Rodnina — Ulanov (U.R.S.S.) 418,6 p ; 2. Smirnova — Suraikin (U.R.S.S.) 416,5 p ; 3. Steiner — Walther (R.D.G.) 410,2 p ; 4. Karelina — Proskurin (U.R.S.S.) 405,4 p ; 5. Starbuck — Sheley (S.U.A.) 401,2 p.

Au început și întrecerile individuale feminine. După primele 3 figuri impuse, conduce Trixi Schuba cu 535,1 p, urmată de Gaby Seyfert 524,6 p, Zsuzsa Almassy 500,9 p, Julie Holmes 498,7 p.

BRIAN GLANVILLE AVERTIZEAZĂ:

„ÎN IUNIE, LA GUADALAJARA, PESTE 30 GRADE ÎN ORELE DUPĂ-AMIEZII"

Noel Coward a fost acela care, într-un cîntec, spunea că numai cîinii turbați și englezii ies în soarele amiezii ; dar chiar și el, cu greu și-ar fi putut închipui Guadalajara, în iunie. Și totuși, acolo sub soarele după-amiezii, pe o temperatură ce trece de 30°, atenuată, din cînd în cînd, numai de ciudate furtuni cu trăznete, echipa Angliei va susține jocurile grupei sale în Cupa Lumii '70. Meciurile din cursul săptămînii sînt programate începînd de la ora 16,30, cînd va fi oarecum mai răcoare ; sau, ca să fim mai preciși, o arșiță ceva mai mică.

Am fost eu însumi la Guadalajara, în vara lui '69, cînd am însoțit echipa Angliei. Aceasta a jucat un singur meci acolo, dar în nocturnă ceea ce exclude orice comparație cu condițiile verii, cum va fi în acest an, totuși, Dumnezeu mi-e martor, cît era de cald și numai el știe de ce echipa Angliei a pălit considerabil în repriza secundă. Cît despre căldura după amiezii, te scotea din oraș, în căutarea piscinelor. Dar chiar și acolo, în zilele cele mai fierbinți era periculos să stai prea mult la soare ; pur și simplu te prăjeai și te coceai. Și aceasta stînd inactiv, nefăcînd nimic. Cum s-o fi simțit atunci cineva care joacă fotbal și aleargă chiar dacă, așa cum a relevat Sir Alf Ramsey cu oarecare satisfacție, a fost o căldură uscată ?

INTERESELE FINANCIARE ÎNTERZIC MECIURILE ÎN NOCTURNĂ • ALTITUDINE ȘI CĂLDURĂ SUFOCANTĂ • O SOLUȚIE, TOTUȘI: ACLIMATIZARE 3—4 SĂPTĂMÎNI!

Guadalajara, slavă Domnului, nu are aceeași altitudine ca Ciudad de Mexico. Ea se află doar la 1 700 m înălțime, față de cei 2400 m ai capitalei. Oricum, însă, este o înălțime și, ținînd seama de eventualitatea calificării, Anglia ar putea evolua în Ciudad de Mexico. Se impune deci un lung program de aclimatizare. În afară de aceasta, așa cum s-a aflat și din ziare, aerul rarefiat al capitalei, face viața imposibilă pentru un fotbalist. Aceia care au jucat acolo, fără a se fi pregătit în prealabil, s-au simțit handicapați ; printre ei se numără și Domenghini, extrema dreaptă a naționalei Italiei, care a jucat în 1969 acolo și care a dat din cap necăjit cînd l-am întîlnit în iunie, la New York. După cîteva curse, ești epuizat, mi-a spus el.

Așa cum s-a văzut totuși în timpul turneului olimpic din 1968, lucrurile nu stau totdeauna chiar așa de prost ; omul se sperie, însă, de ce ar putea fi. Înaintea începerii turneului olimpic am plecat la Puebla, unde se vor disputa, de asemenea, alte meciuri ale C. M. Puebla se află la aproape 2500 m altitudine și acolo juca reprezentativa Mexicului contra olimpicilor cehoslovaci. Pînă am sosit la stadion, cu o întîrziere de aproximativ o oră, meciul, ca și resursele cehoslovacilor, erau pe sfîrșite, căci jucătorii cehoslovaci se clătinau ca niște oameni beți...

În ciuda acestei întîmplări, pesimismul se poate dovedi nefondat. Echipele olimpice, multe din ele cu un stagiu de 3—4 săptămîni la altitudine, au avut timpul necesar aclimatizării. Trei dintre ele, chiar — Franța, Bulgaria și Japonia, au învins tînăra reprezentativă a Mexicului. Suficient de clar ca să demonstreze că erau apte din punct de vedere fizic.

Fotbaliștii, ca și sprinterii Olimpiadei, pot învinge impedimentul altitudinii, pentru că fotbalul este un joc al arderilor scurte, care lasă timp pentru refaceri. Nevoia de oxigen, acuzată de alergătorii pe distanțe lungi, este altceva. Totuși, pentru ca echipele de fotbal să evolueze fără dificultăți, este necesară o perioadă de pregătire. Dar de ce, mă veți întreba, trebuie ca fotbaliștii să trudească și să sufere în soarele după-amiezii ? În virtutea cărei rațiuni umane, ei trebuie să facă față unei asemenea încercări, cînd meciurile s-ar putea disputa seara ? Aci n-avem de a face cu o atitudine logică, sau, mai curînd, avem de a face cu o logică aparte, obraznica logică a banilor și cu mai obraznica logică a Neînduplecaților Bătrîni.

Permiteți-mi să pun un diagnostic : „sindromul sîrmii ghimpate". În primul război mondial, cînd Hindenburg a spus că soldații britanici sînt niște lei conduși de măgari, generalii noștri obișnuiau să-și trimită oamenii să moară în sîrmele ghimpate. Aceștia erau puși să mărșăluiască neasigurați, în formație, în plină zi traversînd terenul nimănui, măcinați de tunurile germane. Siegfried Sassoon a scris atunci amarele sale poeme de război ; în „Josnica inteligență" el se referea la un ofițer de stat major, „bătrîn, gras și cu respirația scurtă" și care, parcurgînd lista decedaților, spunea : „Sărmane tînăr, obișnuiam să-ți cunosc tatăl. Am avut pierderi grele în ultima opinteală, dar cînd războiul va fi cîștigat și tinerețea de piatră, moartă, eu o voi șterge acasă ca să mor în pat".

Într-un mod mai puțin ucigător, atleții Olimpiadei ca și fotbaliștii Cupei Lumii sînt sacrificați de către bătrînii neînduplecați, administratorii sportului, generali ai timpului nostru. Cauza principală, așa cum am spus, este de ordin financiar. Comitetul F.I.F.A. al Cupei Lumii, organizatorii turneului, vor să scoată bani, imense sume de bani, prin concesionarea transmisiunilor televizate. Dar televiziunea devine interesată numai în măsura în care Europa poate recepționa în direct meciurile, la o oră rezonabilă. Și cum diferența de timp între Mexic și majoritatea Europei este de 7 ore, aceasta face imposibilă programarea meciurilor seara. Astfel, încă o dată, atletul a fost subordonat televiziunii, sau, ca s-o spunem mai crud, banului...

(Din articolul „CÎND FOTBALIȘTII SÎNT SACRIFICAȚI PENTRU BANI")

TELEX • TELEX • TELEX

În turneul internațional de tenis de la Cannes, tînărul jucător român Ion Santei l-a învins pe Waldemar Timm (R.F.G.) cu 6—3, 6—4.

■

La Helsinki, revanșa întîlnirii de hochei pe gheață dintre selecționatele U.R.S.S. și Finlandei a revenit hocheiștilor sovietici cu 7—3 (2—1, 2—2, 3—0).

■

În primul meci Academica — Manchester City, contînd pentru sferturile de finală ale „Cupei cupelor" la fotbal, desfășurat la Coimbra, scorul a fost egal : 0—0.

■

La Los Angeles, boxerul Ismail Laguna (Panama) a recucerit titlul de campion mondial la categoria ușoară, învingîndu-l prin k.o. tehnic în repriza a 9-a pe Mando Ramos.

■

La „Albert Hall" din Londra, în turneul de tenis rezervat profesioniștilor, tînărul jucător egiptean Ismail El Shafei a obținut o nouă victorie în fața celebrului campion australian Rod Laver : 6—3, 6—3. Iugoslavul Nikola Pilici l-a învins cu 7—9, 16—14, 6—3 pe englezul Roger Taylor. Alte rezultate : Buchholz—Stolle 8—6, 3—6, 6—1 ; Cox—Davidson 4—6, 6—2, 6—3 ; Riessen—Newcombe 3—6, 14—12, 6—3 ; Drysdale—Stilwell 6—4, 6—4 ; Okker—Moore 6—4, 8—6.

■

În cadrul unui concurs de natație desfășurat la Venice (în apropiere de Los Angeles) francezul Alain Mosconi a terminat învingător în proba de 500 y cu timpul de 4:48,6. Pe locul secund s-a clasat americanul John Halladay—4:52,5. Întrecerile feminine au fost dominate de înotătoarea americană Sue Atwood, care a cîștigat trei probe : 200 y liber — 2:01,0 ; 200 y spate — 2:12,9 ; 500 y liber — 5:14,8. Întrecerile au avut loc în bazin de 25 m.

■

Meciul amical de baschet dintre selecționatele masculine ale Italiei și Cehoslovaciei, desfășurat la Bologna, a revenit baschetbaliștilor italieni cu scorul de 66—64 (36—28). Cel mai bun jucător de pe teren a fost italianul Recalcati (28 p.)

Tiparul : I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București